

A Castellar del Vallès, el dia dotze de desembre de mil nou-cents vuitanta-cinc, éssent les nou del vespre, per a celebrar sessió ordinària setmanal; es reuniren a la Casa Consistorial, sota la Presidència de l'Il.ltre. Sr. Alcalde-President, En Miquel Pont i Alguersuari, els senyors Tinentes d'Alcalde: En Salvador Juanpere i Aguiló, En Ferran Sánchez i Pallarés, N'Enric Mas i Tapuerca, i N'Albert Antonell i Ribatallada, assistits del sotasignat Secretari de l'Ajuntament, En Norbert Llaràs i Marquès.

Excusà la seva assistència el Tinent d'Alcalde Sr. Josep Arderius.

Vist que els reunits formen la majoria legal de membres que legalment constitueixen la Comissió de Govern, el Sr. President declarà obert l'acte i s'entrà a l'examen dels assumptes inclosos en l'ordre del dia.

1.- APROVACIÓ DE L'ESBORRANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR.

Tothom manifestà que havia llegit l'esborrany de l'Acta de la sessió anterior, i trobant-lo conforme, s'aprovà per unanimitat.

2.- CORRESPONDÈNCIA I DECRETS DE L'ALCALDIA.

La Corporació restà assabentada de la correspondència i dels Decrets de l'Alcaldia.

3.- GOVERNACIÓ.

3.1.- ATÈS que es creu convenient repassar la pintura dels "pasos cebrats" per a vianants, per tal d'aconseguir una millor seguretat vial.

ATÈS que s'ha demanat pressupost a l'Ajuntament de Sabadell, que disposa de servei especialitzat, i a les empreses de pintura Oscar Stahel i Josep García i Sellarès.

AT
més econò
AT
Vi
Vi
Vi
de 2 d'a
cal, arti
article 1
Decret-Ll
sió de Go
AC
PR
concurs s
tre- ho
SI
el repint
existent
P
3
realitza
V
Comissió
A
P
dinàries
bert, re
semble,
puguen l
P
3
prestat
nia Alt
A
lesa la
actitud
dels tr
Govern

ATÈS que l'oferta més convenient, per ésser la més econòmica, es la de l'Ajuntament de Sabadell.

ATÈS el parer de la Conselleria.

Vist l'informe de l'Enginyer Municipal.

Vist l'informe de Secretaria-Intervenció.

Vistos els articles 88.3 de la Llei 7/1.985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, article 37 de la Llei de Contractes de l'Estat, article 117 del seu Reglament, i article 5 del Reial Decret-Llei 24/1.982, de 29 de desembre, a la Comissió de Govern proposo l'adopció dels següents.

ACORDS:

PRIMER.- Prescindir del tràmit de subhasta o concurs subhasta, donat el tipus de treballs i permetre- ho la legislació vigent.

SEGON.- Encarregar a l'Ajuntament de Sabadell, el repintat de tots els "pasos cebra", per a vianants existents a la localitat, pel preu de 600'- ptes/m².

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

3.2.- Vista la relació d'hores extraordinàries realitzades per Na Dolors Mussons i Salabert.

Vist l'informe d'Intervenció municipal, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Procedir al pagament de les 69 hores extraordinàries, realitzades per Na Dolors Mussons i Salabert, realitzades durant els mesos de novembre i desembre, les quals es relacionen en llista annexa, i puguen la quantitat de 27.600'- pessetes.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

3.3.- ATESA la dedicació especial que han prestat els funcionaris, En Cristòfor Torra, N'Antònia Altimira i N'Anna Salvadó.

ATÈS l'informe de Secretaria en el que es palesa la provada aptitud professional i l'acreditada actitud de plena i constant disponibilitat pel servei dels tres funcionaris.

ATÈS el parer de la Conselleria.

Vist l'informe d'Intervenció, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Gratificar amb 30.000'- pessetes, a cadascun dels funcionaris, En Cristòfor Torra, N'Antònia Altimira i N'Anna Salvadó, per la seva dedicació especial prestada en les tasques administratives, bo i agraint los llur aptitud i actitud.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

4.- HISENDA.

4.1.- Vist el recurs de reposició interposat per En Lluís Agustí i Enriquez, en l'expedient de Plus-Vàlua núm. 83/85.

ATÈS que el recurrent manifesta la seva disconformitat amb la liquidació girada al legant, que l'alienant va adquirir el terreny en data 12-4-73.

ATÈS que examinat el document aportat com ha prova, resulta ésser cert l'al.legant per recurrent, pel que de conformitat amb l'establert en l'article 111 de la Llei de Procediment Administratiu, de data 17 de juliol de 1.9587, es procedeix a rectificar la liquidació girant-ne una de nova amb una data inicial de 12-4-73, i una valoració de 185'- pessetes.

Per tot aixó, el Delegat que subscriu, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Estimar el recurs de reposició interposat per En Lluís Agustí i Enriquez, el l'expedient de Plus-Vàlua núm. 83/85, procedint a aprovar i girar una nova liquidació d'import 57.888'- pessetes.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

4.2.- Vist el recurs de reposició interposat per En Jaime Vilà i Forrellat, en nom i representació de Construcciones Castellar, S.A., a l'expedient nº 195/85, d'aquest Ajuntament, sobre concessió de llicències d'obres, referent a la finca situada a l'Av. Sant Esteve (Edifici C), contra la liquidació de la taxa relativa a aqueixa llicència.

ATÈS que l'única pretensió exercitada pel reclamant es refereix a que vol deduïda la quota assenyalada per raó de la liquidació practicada en concepte de taxa que grava l'expedició de llicència d'obres. Convè aclarir i ordenar pròpiament les dis-

posicions
desenvolu
a)

1.955 no
90% en l'
de llicèn
expressa
Reglament
8-52 i vi
la Llei d
la Dispos
gal.

La
cals con
de les Vi
vors per
cedia aqu
b)

de Prote
(Art. 47
la tan r
la circun
parlava d
de 20 an
trucció"
llicèncie
de dita
el Decret
redacció
a inclou
quan acu
ditadata

No
de l'apl
per expe
de Viven
c
va les b
base 22
lut a aq
sament e
no s'adm
les que
nicipi p

posicions legals; ja que, sistematitzant breument el desenvolupament històric pot assenyalar-se que:

a) La Llei de Règim Local, text refós de 24-6-1.955 no feia al·lusió expressa a la bonificació del 90% en l'import de la taxa devengada per l'expedició de llicència d'obres. Però, si es recollia de manera expressa aqueixa bonificació en l'art. 10, núm. 7 del Reglament d'Hisendes Locals, aprovat per Decret de 4-8-52 i vigent, fins i tot després de la publicació de la Llei de Règim Local de 1.955, per diposar-ho així la Disposició Transitòria 11 d'aquest darrer text legal.

La legislació pròpia de les Corporacions Locals concordava, doncs, amb la normativa específica de les Vivendes de Protecció Oficial constituïda llavors per la Llei de 15-7-54 (Art. 13), que també concedia aqueixa bonificació.

b) En 24-7-63 es dictava nova Llei de Vivendes de Protecció Oficial que recull en el seu art. 14 (Art. 47 del Reglament), clarament i sense cap dubte la tan repetida deducció; doncs, inclús es va donar la circumstància de que la primitiva redacció legal parlava de bonificació en les taxes durant un termini de 20 anys "des de la data d'acabament de la construcció" amb el que s'impedia la seva aplicació a les llicències d'Obres, concedides necessàriament abans de dita construcció, i va haver de dicta-se per aixó el Decret 3.974/64, de 3 de desembre, que afegí a la redacció primitiva una frase adreçada específicament a incloure també les llicències d'Obres "fins i tot quan aquestes fossin exigides amb anterioritat a ditadata".

No hi havia, doncs cap dubte, en 1.963, prop de l'aplicació d'una bonificació del 90% en la taxa per expedició de llicències d'Obres quan es tractava de Vivendes de Protecció Oficial.

c) La Llei 41/75, de 19 de novembre, que aprova les bases de l'Estatut de Règim Local, en la seva base 22 no solament suprimeix i no al·ludeix en absolut a aqueixa bonificació, sino que adverteix expressament en el seu apartat 6 que "en matèria de taxes no s'admeten altres exempcions o bonificacions que les que beneficien a l'Estat, Província a que el Municipi pertanyi, mancomunitat, agrupació...etc."

A més a més, dita Llei de Bases contenia dues diferents delegacions legislatives al Govern: una delegació era per aprovar el Text Articulat de tota la Llei de Bases o de punts concrets de la mateixa, per el que es concedi al Govern el termini d'un any (disposició final primera 2), més tard prorrogada (R.D.L. 22/76 de 22 de novembre, i R.D.L.25/76, de 23 de desembre) i una altra delegació concreta era per adaptar "les exempcions i bonificacions de tributs locals compresos en disposicions legals que no siguin de Regim Local... al contingut de dita llei". Aqueixa delegació no més fou per sis mesos (disposició final 3à 4), no essent ni acomplerta ni prorrogada, pel que el Tribunal Supremo te reconegut que va caducar Sentència de 25-9-81).

d) Abans de seguir endevant convè precisar que el mecanisme de la delegació legislativa suposa: 1) una habilitació al Govern perquè reguli matèries que, en principi, son competència del poder legislatiu, i 2) unes determinacions addicionals a la pura delegació consistents en que la norma emanada del Govern, en vitud de la delegació, tingui la mateixa categoria que les creades per l'òrgan legislatiu.

Aqueix mecanisme el reculli ja l'antiga Llei Orgànica de l'Estat, de 10 de gener de 1.967, i el recull avui, amb gran precissió, l'art. 82 de la Constitució, essent de destacar el primer punt del paràgraf tercer en el que s'ordena que "la delegació legislativa haurà d'atorgar-se al Govern de forma expressa, per matèria concreta, i amb fixació del termini per el seu exercici."

e) Donc bé, en vitud de la primera delegació, el 30-12-76 s'aprovà el Reial Decret 3.250/76, que desenvolupà les bases 21 a 34 relatives a Hisendes Locals. Aqueix Decret en el seu art. 9.2 recull l'establert en la Llei de Bases, i amb tota claretat, inclús amb rara contundència, diu textualment que "llevat els supòsits establerts en el número anterior (no referits en absolut a les V.P.O.) no s'admetrà en matèria de taxes benefici tributari de cap mena".

Ès cert que la disposició transitòria primera del Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, (concordant amb la taula de derogacions annexe al R.D.) es preocupa de mantenir amb càracter provisional el

Reglament d'Hisendes Locals "en quan no s'oposi a les presents normes". Però resulta obvi que l'art. 9.2 on s'oposa de plè a l'establert en l'art. 10.7 del Reglament d'Hisendes Locals de 1.952.

Així mateix és cert que la disposició transitoria si que es refereix implícitament a les vivendes de protecció oficial al dir que : "fins que pel Govern es dongui compliment al previst en la disposició final 3 4a. de la Llei 41/75, continuarán en vigor les exempcions i bonificacions de tributs locals compresos en disposicions amb rang de llei que no siguin de Règim Local". Però també és obvi que dita disposició transitòria segona es dictava quan ja (en 30 de desembre de 1.976) havia caducat el termini de sis mesos concedit al Govern en la delegació legislativa (19-11-75) i no prorrogat, pel que, no solament era d'impossible compliment ja en el mateix moment de dictar-se sinò que, per la mateixa raó de caducitat, mancava d'eficàcia per exedir del marc temporal de la Llei de Bases. Així ho ha reconegut la jurisprudència en sentència de 25/9/81, i així ho demostra la realitat posterior.

Així doncs, i conforme a la normativa de Règim Local constituïda pel Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, la bonificació s'ha de considerar suprimida

f) En l'intermedi i en un altre camp normatiu, és a dir en l'especific de les vivendes de protecció oficial s'havia promulgat el Reial Decret-Llei 12/76, de 30 de juliol, que autoritzava al Govern per dictar en el termini de tres mesos un text refós de la legislació de vivendes de protecció oficial que, efectivament, és dictà per Reial Decret 2.960/76 de 12 de novembre, que si recull en el seu art. 15 aquesta debatuda bonificació.

La discordància entre ambdós camps legislatius és clara: el Reial Decret 2.960/76, de 12 de novembre amb rang de llei, reconeix la bonificació mentre que el Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, també amb rang de Llei, la suprimeix. Però, en aqueixa discordància ha de prevaler la normativa de Règim Local per ésser de data posterior, i perquè inclús es podria discutir la caducitat del Reial Decret 2.960/76 per haver-se dictat fora del termini de 3 mesos concedit per la delegació legislativa continguda en el

R.D.L. 12/76.

g) Amb més motiu, si algun dubte podrien plantejar les complicades disposicions transitòries del R.D. 3.250/76, a les que ens hem referit en l'anterior apartat e), el Reial Decret-Llei 11/79, de 20 de juliol, sobre mesures urgents de finançament de les Corporacions Locals, ve a dissipar-les establint amb caràcter general en el seu art. 5.5è que "amb caràcter general" les exempcions, bonificacions i reduccions de la Contribució Territorial Urbana no s'aplicaran a les taxes municipals, precepte que indiscutiblement inclou a les taxes municipals per expedició de llicències d'obres.

No desconeix aquesta Comissió de Govern el dictamen de la Direcció General de "lo Contencioso del Estado", de data 4-8-80 que resumeix constitueix en realitat les al·legacions de Construcciones Castellar, S.A.. Però, no comparteix el criteri exposat en dit dictamen. En l'apartat b) del mateix es refereix a la Disposició Final 3-4a. de la Llei 41/75 per afirmar (amb únic fonament en dita Disposició Final) que els règims fiscals especials.. segueixen estant inclosos del valor derogatori que en el seu dia assoliren les bases esmentades quan siguin articulades"..

Aquest Ajuntament, contràriament, considera que la Base 22 que regula les taxes municipals, està ja articulada pel Reial Decret 3.250/76, de 30 de desembre, i que a més a més (com ha quedat exposat amb anterioritat) la Disposició Final 3a. 4 de la Llei de Bases concedia una delegació legislativa limitada al termini de sis mesos, no acomplerta ni prorrogada, i per tant caducada, tal com ho ha reconegut ja la jurisprudència, pel que el valor derogatori de l'art. 9-2 del Reial Decret 3.250/76, s'ha de considerar ja assolit.

I sense que tampoc càpiga al·ludir per raons semblants ja exposades, a la Disposició Transitòria Segona del Reial Decret 3.250/76, d'impossible compliment.

No procedeix, doncs, investigar el "propòsit" íntim del legislador, quan ben clarament ho exposa en el rotund art. 9.2 del Reial Decret 3.250/76, ni pot afirmar-se tampoc "que existeix un precepte singular de caràcter conservatiu dels règims especials que re-

talla i disminueix l'aficàcia de qualsevulla altres disposicions compreses en els nous textos que es poguessin formular", ja que aqueix precepte de caràcter singular no fou ni complert ni pròrrogat i, per altra banda, els nous textos ja s'han formulat.

Així mateix en l'apartat c) del dictamen que examinem s'al·ludeix a que una Llei general posterior (referència al Reial Decret 3.250/76) no deroga a les anteriors especials (referència als Reials Decrets 12/76 de 30 de juliol i 2.960/76 d'11 de desembre). Però sense entrar en allò discutible de tal criteri, és el cert que el dubte es pot salvar acudint a la legislació posterior: particularment el R.D.L. 11/79, de 20 de juliol, (amb força de Llei-art. 86 de la Constitució-) que, com hem vist, suprimeix "amb caràcter general" les bonificacions que preveu la Contribució Territorial Urbana quan afecten a les taxes municipals.

I aqueix precepte, art. 5. 5è del Reial Decret Llei 11/79, està contingut en una llei ben especial: la que estableix mesures urgents de finançament a les Corporacions Locals, es a dir, la que tendeix a reforçar els ingressos de les Corporacions Locals per acomplir (exposició de motius) el precepte constitucional d'autonomia local que concretament assenyala que "les Hisendes Locals hauran de disposar dels mitjans suficients per l'acompliment de les funcions que la llei atribueix a les Corporacions respectives i es nodriran fonamentalment de tributs propis...".

Per aixó, l'exposició de motius no pot ésser més clara: "cal assegurar, diu, que les noves Corporacions estan dotades amb els recursos indispensables per l'acompliment de les seves funcions". El present R.D.L., afegeix, ha estat elaborat a partir de la decidida voluntat política que comparteix el Govern i el Parlament d'anar resolent la ja crònica situació estructuralment deficitària de les Corporacions Locals, per el que declara que "el sanejament financer de les Corporacions Locals constitueix l'objectiu immediat d'aquest R.D.L."...etc.

Davant de tant clares i reiterades manifestacions del legislador no pot interpretar-se que l'art. 5.5è del R.D.L. 11/79 no vol dir el que textualment

885

diu. Si l'art. 5.5è afirma que "amb caràcter general les exempcions i bonificacions de la Contribució Territorial Urbana no s'aplicaran a les taxes municipals el que fa no és més que reiterar el que ja deia la base 22 de la llei de Bases 41/75, i el que diu ro-
tundament l'art. 9.2 del text articulat del R.D. 3.250/76, i concordar, a més a més, amb el propòsit clarament manifest de finançar i sanejar la Hisenda Local, el que mal s'adiu amb una retallada dels seus tributs propis mitjançant reduccions i bonificacions.

El criteri, no cal dir, respectable del dictamen que comentem, no és compartit per aquesta Comissió de Govern, ja que no pot afirmar-se com a final que "tot aixó porta a convenir que el sentit i abast de l'art. 5.5è del R.D.L. 11/79 de 20 de juliol, es refereix exclusivament al règim fiscal de la Contribució Territorial Urbana..". D'ésser aixó així sobria totalment l'esmentat apartat 5è. Quan el legislador ha afegit un text concretament i específica referit a les taxes en concret és perquè, d'acord amb l'exposat un i altra cop en l'exposició de motius ha volgut dir el que diu: que se suprimeixen les bonificacions i reduccions en aqueixos tributs propis de la Hisenda Local, com són les taxes, i així es reforcen i sanejan les Hisendes Locals, que és la finalitat clara, directa i immediata del repetit R.D.L. 11/76.

Cal assenyalar que tampoc influeix en la qüestió de que tractem el R.D.L. 12/80, de 20 de setembre per quan es refereix a que les exempcions, bonificacions i altres beneficis fiscals regulats en la legislació vigent per les vivendes de protecció oficial, s'extendran a altres diverses actuacions. Però observem que el text legal es refereix concretament a les exempcions, bonificacions i beneficis fiscals que concedeix la legislació vigent a les vivendes de protecció oficial (per exemple en la Contribució Territorial Urbana, en l'impost de transmissions...,etc.)
quins beneficis el Reial Decret-Llei amplia i extén als terrenys i altres determinades actuacions, però no té com a finalitat reimplantar beneficis ja derogats, que la legislació anterior concedia, però, que en la legislació vigent es troben ja suprimits.

ATÈs que el recurrent, per altra part, com a complement de les seves al·legacions, aporta còpia

de la Resolució del Tribunal Económico-Administratiu Provincial de Barcelona, d'11 de juliol de 1.984, estimatòria de les pretensions de Constellar S.A., en un supòsit idèntic al que ara es objecte de recurs.

Pel que fa a aquest punt, cal tenir en compte que al document aportat no se li pot atribuir el valor de prova, tota vegada que l'esmentada Resolució ha estat recorreguda per l'Ajuntament davant el Tribunal Económico-Administratiu Central, i en conseqüència, no ha assolit la categoria jurídica de cosa jutjada.

ATÈS que l'Audiència Territorial de Sevilla, en Sentència de 27 de maig de 1.981, revoca l'acord del Tribunal Económico-Administratiu Provincial de 29 d'octubre de 1.979, que havia estimat la reclamació d'un contribuent contra liquidació de la taxa de llicència d'obres, sustentant arguments quasi idèntics.

La Comissió d'Hisenda té l'honor de proposar a la Comissió de Govern, l'adopció del següent.

ACORD:

Desestimar el recurs de reposició interposat per En Jaume Vilà i Forrellat, en nom i representació de Construccions Castellar, S.A., contra la liquidació de la taxa per concessió de llicència d'obres, dimanant de l'expedient núm. 195/85 d'aquest Ajuntament.

Posat a votació s'aprova per unanimitat.

4.3.- Vista la relació de factures i pagaments a realitzar enguany i que es troba assenyalada amb el número 11 d'ordre, i que puja la quantitat total de SIS MILIONS NOU-CENTES VINT-I-QUATRE MIL CENT QUARANTA-DUES pessetes (6.924.142' - pessetes), la qual relació ha estat elevada com a proposta de despeses per la Comissió d'Hisenda; així com examinades totes i cadascuna de les factures i pagaments a realitzar incloses en la mateixa i trobant-los tots conformes, aquesta Comissió de Govern acordà aprovar-les per unanimitat, i que els mateixos siguin pagats a mesura que les disponibilitats econòmiques i financeres de l'Ajuntament ho permetin, i amb càrrec al pressupost ordinari.

4.4.- ATÈS que s'ha observat duplicitat amb les liquidacions de Plus-Vàlua núms: 142/85, girada a En Francesc Rodríguez i Jimenez i Sra., ja que amb motiu de la mateixa transmissió els hi va ésser girada la liquidació núm. 73/85.

Vist l'article 111 de la Llei de Procediment Administratiu de 17 de juliol de 1.958, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Anul·lar la liquidació núm. 142/85, de l'Impost Municipal de Plus-Vàlua, per haver-se apreciat duplicitat en la liquidació.

Posat a votació s'aprova per unanimitat.

5.- URBANISME, OBRES PÚBLIQUES I MEDI AMBIENT.

5.1.- ATÈS que es vol continuar la tasca d'elaboració d'un catàleg d'edificis i conjunts arquitectònics.

ATÈS el parer de la Conselleria.

Vist l'informe de l'Arquitecte Municipal.

A la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Encarregar a l'arquitecte En Joan Company i Umbert, la redacció de les fitxes corresponents a les edificacions: cases c/ Torres nº 8 i 10, Puig de la Creu, ermita i altres edificacions, Can Turull, Villa Carmen (Can Busqueta), i Mas Umbert, per un preu de 50.000' - pessetes.

Posat a votació s'aprova per unanimitat.

5.2.- ATESA la necessitat de construir reixes interceptores, en el carrer Barcelona, per a canalitzar cap el clavegueram les aigües pluvials que en l'actualitat recorren superficialment pel cap d'aval dels carrers Catalunya i Balmes.

ATÈS que per dits treballs s'ha demanat presupostos a: Construccions Lucio, J. M^a. Oliver, Simó García i Calventus, i Construccions Vallmitjana.

Vist l'informe de l'Aparellador municipal que aconsella l'adjudicació l'obra a En Simó García i Calventus, per ésser l'oferta que més convenient.

Vist l'informe de Secretaria-Intervenció.

Vistos els articles 88.3 de la Llei 7/1.985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, article 37 de la Llei de Contractes de l'Estat, article 117 del seu Reglament, i article 5 del Reial Decret-Llei 24/1.982, de 29 de desembre, a la Comissió de Govern proposo l'adopció dels següents.

ACORDS:

PRIMER.- Prescindir del tràmit de subhasta o concurs subhasta, donat el tipus d'obra i permetre-ho la legislació vigent.

SEGON.- Adjudicar, per contractació directa, a En Simó García i Calventus, les obres de construcció de tres reixes interceptores, de 6 m. cadascuna, en les cruïlles dels carrers Balmes i Catalunya amb el c/ Barcelona i del Dr. Vergés amb la Ctra. de Sabadell, per un import total de 300.000'- pessetes.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

5.3.- Vista la certificació núm. 3 de les obres d'urbanització del carrer Sotet.

ATESA la conformitat dels Serveis Tècnics municipals.

Vist l'informe favorable de Secretaria-Intervenció, a la Comissió de Govern proposo l'adopció dels següents:

ACORDS:

PRIMER.- Aprovar la certificació núm. 3 de les obres d'urbanització del carrer Sotet, que puja la quantitat de 100.566'- pessetes.

SEGON.- Abonar a En Domènec Ventura, la quantitat de 100.566'- pessetes, import de la certificació núm. 3 de les obres d'urbanització del carrer Sotet.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

5.4.- Vist l'expedient d'obres núm: 275/85, a instància d'En Felicià Jimènez i Ubero.

Vist l'informe dels Serveis Tècnics municipals
Vist l'informe de Secretaria; a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Concedir llicència municipal a En Felicià Ji-

mènez i Ubero, per les obres d'obrir una finestra al pati de llums, per a una millor ventilació en el dormitori de la casa del carrer Puigvert núm. 10, 2n. D, previ pagament de 1.500'- pessetes, en concepte de taxa. Significant-li, però, que la façana del pati es deixarà amb acabats similars als existents.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

6.- SERVEIS.

6.1.- Vistes les sol·licituds d'escomesa d'aigua potable.

Vistos els informes de l'Enginyer Municipal i de la Conselleria, a la Comissió de Govern proposo l'adopció del següent.

ACORD:

Concedir llicència d'escomesa d'aigua potable als peticionaris, que tot seguit es detallen, i amb les adreces corresponents:

- En Manuel Cano i García, en el carrer A nº 5 local, de Castellar-Residencial.

- En Pere Vilaregut, en representació d'Indústries Vilaregut, S.A., en el carrer H, naus 7, 8, i 9 de "Can Carné". (dues preses d'aigua per IPF).

- N'Ignasi Gamisans i Montmany, en el carrer 1 núm. 50, de Castellar-Residencial.

Posat a votació s'aprovà per unanimitat.

7.- INFORMES.

El Sr. Alcalde informà:

1) de l'adjudicació provisional del concurs-subhasta de la 1ª. Fase de l'Auditori.

2) de la visita a la Junta de Sanejament.

3) de l'assistència a la Junta de la Coordinadora del Parc Natural de Sant Llorenç.

El Sr. Enric Mas digué que, avui, s'havia constituït el Consell Municipal de Sanitat.

El Sr. Albert Antonell informà de la trobada feta pel castellarenc En Joan Hernández i Cuevas, a l'hort que mena, prop del riu Ripoll, d'una pedra amb inscripcions, que, un cop estudiada, ha resultat ésser una làpida sepulcral del segle X. Porta la data del 966.

Cal destacar la bona disposició del ciutadà citat que tot seguit posà la pedra a disposició dels arqueòlegs perquè en fessin l'estudi.

Està previst fer-ne la presentació pública i el lliurament a l'Arxiu d'Història de Castellar el dissabte dia 21 de desembre, a les 12 del migdia a la Biblioteca "Antoni Tort".

I no havent-hi Precs ni Preguntes, ni cap més assumpte a tractar, éssent un quart i cinc de dotze de la nit, s'aixecà la sessió de la qual s'estén la present Acta que signen amb mi, el Secretari tots els membres components de la Comissió de Govern. Certifi-

ca.

Enric Mas

Antoni Tort

Enric Mas